

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2013, č. j. MPSV-UM/12236/13/4S-JČK, o námitkách žalobce ze dne 24. 3. 2014 podaných podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb., v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 4. 2014, č. j. 2 Ad 68/2013 - 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal přezkumu a zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Českých Budějovicích (dále jen „úřad práce“) ze dne 19. 7. 2013, č. j. MPSV-UP/4150600/13/HMN, jímž úřad práce stěžovateli nepřiznal dávku mimořádné okamžité pomoci – jednorázového výdaje.

[2] Podáním ze dne 2. 1. 2014 se stěžovatel domáhal prohlášení neúčinnosti doručení zásilky krajského soudu, jejímž obsahem bylo poučení o procesních právech a povinnostech účastníků řízení a vyjádření žalovaného k žalobě, a kterou si stěžovatel nevyzvedl u poskytovatele poštovních služeb, tudíž byla vrácena soudu. Současně nedal souhlas v zahájeném řízení k ničemu, a to oprávněně bez odůvodnění, a namítl strannost všech soudců krajského soudu. O námitce podjatosti bylo rozhodnuto Nejvyšším správním soudem usnesením ze dne 17. 1. 2014, č. j. Nao 11/2014 – 22, tak, že soudkyně určená k projednání věci podle rozvrhu práce není vyloučena.

[3] Usnesením ze dne 12. 3. 2014, č. j. 2 Ad 68/2013 – 30, uložil krajský soud stěžovateli, aby odstranil vady podání ze dne 2. 1. 2014 a uvedl toto podání do souladu s platnou právní úpravou. Proti tomuto usnesení, které bylo vydáno asistentkou soudce

JUDr. T. P., podal stěžovatel dne 24. 3. 2014 námitky podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vyšších soudních úřednících“).

[4] Krajský soud usnesením předsedkyně senátu ze dne 27. 3. 2014, č. j. 2 Ad 68/2013 - 36, vyzval stěžovatele, aby odstranil vady podání (námitky) ze dne 24. 3. 2014 tak, aby obsahovalo všechny zákonné náležitosti námítky podle § 9 odst. 2 zákona o vyšších soudních úřednících. Na tuto výzvu stěžovatel nijak nereagoval.

[5] Krajský soud proto napadeným usnesením podání ze dne 24. 3. 2014 odmítl, protože nebyly odstraněny vady tohoto podání.

[6] Stěžovatel nesouhlasí s odmítnutím jeho podání a proti usnesení krajského soudu podal kasační stížnost. V ní zejména vytýkal soudu, že usnesení není řádně a přesvědčivě odůvodněno, ani výrok není dostatečně určitý, přičemž poukazoval i na předchozí nesprávný postup soudu.

[7] Podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *„kasační stížnost je dále nepřípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.“*

[8] Přestože stěžovatel napadá usnesení krajského soudu ze dne 28. 4. 2014, č. j. 2 Ad 68/2013 - 40, pro posouzení přípustnosti kasační stížnosti je nutno uvést, že tímto usnesením bylo rozhodnuto o odmítnutí podání, kterým stěžovatel vznášel námitky podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona o vyšších soudních úřednících proti výzvě krajského soudu ze dne 12. 3. 2014, č. j. 2 Ad 68/2013 - 30. Nejvyšší správní soud přitom v usnesení ze dne 8. 2. 2012, č. j. 1 As 13/2012 - 12, dospěl k právnímu závěru, že *„výzva k opravě, resp. k odstranění vad podání, vydaná podle § 37 odst. 5 s. ř. s. je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Kasační stížnost směřující proti této výzvě je ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřípustná.“*

[9] Podstatou sporu je tedy to, že stěžovatel fakticky brojí proti výzvě krajského soudu, proti níž kasační stížnost není s ohledem na výše uvedené přípustná. Přípustnost kasační stížnosti je přitom nutné posuzovat právě ve vztahu k tomuto původnímu rozhodnutí krajského soudu (k tomu srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2014, č. j. 4 As 90/2014 - 11).

[10] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospívá k názoru, že je na místě kasační stížnost proti napadenému usnesení krajského soudu odmítnout, neboť je nepřípustná podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci neshledal důvod odchýlit se od judikatury citované v bodech [8] a [9] tohoto usnesení, přičemž argumentaci stěžovatele nepřisvědčil. Dále se již nezabýval odstraňováním nedostatků podmínek řízení, a tedy nerozhodoval o žádosti o ustanovení zástupce, neboť při odmítnutí kasační stížnosti je odstraňování nedostatků podmínek řízení nadbytečné (k tomu blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 As 6/2008 - 48).

[11] Stěžovatel se v kasační stížnosti domáhá i přezkumu všech aktů krajského soudu, které předcházejí těm napadeným. Takový požadavek je však naprosto neurčitý, není z něj zřejmé, jakého výsledku se snaží stěžovatel dosáhnout, a tedy ani tento požadavek zdejšímu soudu nebrání rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

[12] Skutečnost, že v napadeném usnesení byl stěžovatel nesprávně poučen o přípustnosti kasační stížnosti, na závěrech Nejvyššího správního soudu o nutnosti odmítnutí kasační stížnosti ničeho nemění – srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36.

[13] Jelikož kasační stížnost byla odmítnuta, nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, a to podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2014

JUDr. Radan Malík
předseda senátu